

Marian Rudolf Kosík

Marian Rudolf Kosík se narodil 28. prosince 1951 v Šaraticích u Brna. Jeho matka, Věra Kosíková (rozená Střítecká), pracovala jako účetní, zatímco otec Rudolf Kosík byl strojním zámečníkem a technikem. Marian vyrůstal v rodině, která vlastnila malé hospodářství. Po škole často pomáhal na poli, přičemž domácí úkoly si nechával na večer.

Už v dětství snil o více povoláních, ale nakonec se vydal ve stopách svého otce a zvolil strojírenskou dráhu. Po absolvování základní devítileté školy (1958–1967) nastoupil na učiliště Šmeralových závodů v Brně, kde se vyučil strojním zámečníkem. Ve studiu pokračoval na Střední průmyslové škole strojnické v Brně (1970–1974). Po ukončení vzdělání pracoval jako konstruktér Divadelní techniky v Újezdě u Brna, kde se vyráběla zařízení jeviště včetně reflektorů, opon, horizontů a všech dalších potřeb pro provoz divadla a kinosálů.

Zhruba od 4. třídy si pohrával s myšlenkou stát se knězem. Ke konečnému rozhodnutí se jím stát se odhodlal v roce 1978, kdy nastoupil na Římskokatolickou teologickou fakultu v Litoměřicích. Na kněze byl vysvěcen 26. června 1983 v Brně.

Jako kněz působil na mnoha místech - ve Žďáru nad Sázavou u sv. Prokopa (1983–1984), v Batelově a Panských Dubenkách (1984–1987), v Archlebově, Věteřově a Bohuslavicích u Kyjova (1987–1991), v Žarošicích a Archlebově (1991–1996), v Brně - Židenicích (1996–2000). Po smrti novoříšského opata Augustina Machalky v roce 1996 byl o čtyři roky později zvolen jeho nástupcem. Novou Říši si vybral i z důvodu, že chtěl žít jako premonstrátský kněz a působit v duchu tohoto řádu, stejně jako před ním tři kněží z jeho rodiště. Svého času spravoval i farnost v Krasonicích a ve Staré Říši.

V průběhu svého života také rád cestuje. Už v roce 1968 navštívil Vídeň a Polsko, což byla na tehdejší dobu mimořádná příležitost. Po roce 1989 využil otevřenějších hranic k cestám do Říma, kde se setkal s atmosférou centra katolické církve a také s řádovými spolubratry, a dvakrát zavítal do poutního místa Lurdy. Služebně se dostal i do USA, což bylo důležitou součástí jeho mezinárodních kontaktů v rámci církve.

Během svého života vydal i několik knižních titulů. Mezi ně patří: Papežská korunovace Staré Matky Boží Žarošské divotvůrkyně Moravy (1999), Osm století - Zábřovice, Křtiny, Nová Říše (2009), Zlatá sobota v Žarošicích (2021) a v roce 2023 dokončil monografii obce Šaratice.

V roce 1995 se mu splnil dlouholetý sen, když při návštěvě papeže Jana Pavla II. v Olomouci zařídil tzv. papežskou korunovaci gotické sochy Staré Matky Boží Žarošské novými korunkami. Na výrobu nových zlatých korunek přispěli lidé z různých míst, včetně Telče a Staré Říše.

Ve svém volném čase se baví historií kláštera, psaním kronik i vytvářením rozsáhlého rodokmenu. Mezi další jeho koníčky patří sbírání porcelánových sošek svatých z druhé poloviny 19. a první poloviny 20. století, které zdobí chodbu novoříšského kláštera.

Jako opat usiluje o celkovou duchovní i materiální obnovu této nejmenší premonstrátské kanonie v českých zemích, jedině na Moravě. Z jeho podnětu došlo k rozsáhlé rekonstrukci klášterního komplexu v Nové Říši, včetně klášterního kostela sv. Petra a Pavla.